

UZASADNIENIE

1. Przedstawienie istniejącego stanu rzeczy w dziedzinie, która ma być unormowana oraz wyjaśnienie potrzeby i celu wydania aktu.

Opracowanie ustawy o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia jest niezbędne do zapewnienia zgodności polskiego prawodawstwa z prawodawstwem unijnym i wynika z faktu, iż obowiązują: *rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 167/2013 z dnia 5 lutego 2013 r. w sprawie homologacji i nadzoru rynku pojazdów rolniczych i leśnych* – zwane dalej „rozporządzeniem 167/2013”, *rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 168/2013 z dnia 15 stycznia 2013 r. w sprawie homologacji i nadzoru rynku pojazdów dwu- lub trzykołowych oraz czterokołowców* – zwane dalej „rozporządzeniem 168/2013”, *rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/858 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie homologacji i nadzoru rynku pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, komponentów i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów, zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 715/2007 i (WE) nr 595/2009 oraz uchylającego dyrektywę 2007/46/WE* – zwane dalej „rozporządzeniem 2018/858” oraz *Rewizja 3 Porozumienia dotyczącego przyjęcia zharmonizowanych regulaminów technicznych Organizacji Narodów Zjednoczonych dla pojazdów kołowych, wyposażenia i części, które mogą być montowane lub wykorzystywane w tych pojazdach, oraz warunków wzajemnego uznawania homologacji udzielonych na podstawie tych regulaminów Organizacji Narodów Zjednoczonych* – zwane dalej „Porozumieniem z 1958 r.”. Pomimo, że ww. przepisy wiążą w całości i są bezpośrednio stosowane, państwa członkowskie zostały zobowiązane do powołania lub wyznaczenia organów udzielających homologacji oraz do stworzenia na mocy prawa krajowego podstaw do powołania służby technicznej oraz procedur dotyczących jej oceny oraz ewentualnego ograniczenia, zawieszenia lub odwołania. Wdrożenie ww. przepisów jest niezbędne do zapewnienia zgodności polskiego prawodawstwa z prawodawstwem unijnym, a tym samym zapobieganiu powstania utrudnień dla polskich przedsiębiorców w funkcjonowaniu na rynku unijnym oraz uniknięcia nałożenia na Polskę kar za niewdrożenie przepisów unijnych. Pełna implementacja ww. przepisów nie będzie możliwa w ramach ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 450 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą PRD”, tak jak to było dotychczas – tylko wymaga uchwalenia odrębnej ustawy.

2. Wykazanie różnic między dotychczasowym, a proponowanym stanem prawnym.

Transportowy Dozór Techniczny (TDT) pełni funkcję jednostki dozoru technicznego zgodnie z ustawą z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorcze technicznym (Dz. U. z 2021 r. poz. 272). Od dnia 1 stycznia 2014 r. Dyrektor TDT pełni funkcję organu właściwego do spraw homologacji na terenie Polski. Jako organ mający doświadczenie i wiedzę specjalistyczną w zakresie dozoru technicznego posiada odpowiednio przygotowane kadry oraz sprzęt niezbędne do pełnienia roli organu udzielającego homologacji. Organ zajmuje się również oceną zgodności wprowadzanych do obrotu wyrobów z wymaganiami wybranych dyrektyw nowego podejścia m.in. tzw. dyrektywy maszynowej, dźwigowej, hałasowej urządzeń ciśnieniowych czy prostych zbiorników ciśnieniowych. W trakcie prac nad przedmiotowym projektem ustawy przyjęte zostały rozwiązania organizacyjne pozwalające spełnić wymagania 167/2013, 168/2013, 2018/858 oraz w Porozumienia z 1958 r. jednocześnie wykorzystać dotychczasowe doświadczenie w zakresie procedur homologacyjnych.

Projektowane przepisy uwzględniają konieczność zmiany przepisów obowiązujących określonych w przepisach ustawy 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, ustawy 21

grudnia 2000 r. o dozorcze technicznym, ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym oraz ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej.

Powyższe zostało określone w postaci artykułów opisanych skrótowo poniżej:

Art. 1 Przepisy ogólne określające zadania organów administracji publicznej i innych podmiotów.

Art. 2 Przepisy ogólne zawierające definicje pojęć używanych w projekcie ustawy.

Art. 3 Przepisy ogólne wskazujące Dyrektora TDT jako organ udzielający homologacji oraz organ nadzoru rynku.

Art. 4 Procedura wyznaczenia służby technicznej.

Art. 5 Procedura odmowy wyznaczenia służby technicznej.

Art. 6 Procedura zawieszenia wyznaczenia służby technicznej.

Art. 7 Procedura ograniczenia wyznaczenia służby technicznej.

Art. 8 Procedura cofnięcia wyznaczenia służby technicznej.

Art. 9 Przekazywanie informacji o zaprzestaniu wykonywania obowiązków służby technicznej.

Art. 10 Przekazywanie dokumentacji służby technicznej w przypadku ograniczenia, zawieszenia lub odwołania jej wyznaczenia.

Art. 11 Przeprowadzanie badań homologacyjnych przez służbę techniczną.

Art. 12 Delegacja dla ministra właściwego do spraw transportu do określenia w drodze rozporządzenia wymagań stosowanych w procedurze wyznaczenia służby technicznej.

Art. 13 Obowiązek spełnienia wymagań technicznych uzyskania stosownego świadectwa homologacji.

Art. 14 Obowiązek uzyskania stosownego świadectwa homologacji.

Art. 15 Obowiązek uzyskania stosownego krajowego świadectwa homologacji lub uznania świadectwa homologacji udzielonego przez organ udzielający homologacji innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

Art. 16 Odpowiedzialność producenta pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części pojazdu za wszystkie aspekty procesu homologacji.

Art. 17 Upoważnienie Dyrektora TDT do wydania, zmiany lub cofnięcia świadectwa homologacji.

Art. 18 Wniosek o wydanie, zmianę lub cofnięcie świadectwa homologacji typu UE pojazdu lub świadectwa homologacji typu UE.

Art. 19 Procedura odmowy wydania świadectwa homologacji typu UE pojazdu lub świadectwa homologacji typu UE.

Art. 20 Wniosek o wydanie, zmianę lub cofnięcie świadectwa homologacji typu pojazdu.

Art. 21 Procedura odmowy wydania świadectwa homologacji typu pojazdu.

Art. 22 Wniosek o wydanie, zmianę lub cofnięcie świadectwa krajowej homologacji typu pojazdów produkowanych w małych seriach.

Art. 23 Procedura odmowy wydania świadectwa krajowej homologacji typu pojazdów produkowanych w małych seriach.

Art. 24 Wniosek o wydanie świadectwa krajowej homologacji typu UE pojazdu, w którym w przedmiocie wyposażenia lub części zastosowano nowe technologie lub nowe koncepcje.

Art. 25 Procedura przekazania kopii świadectwa krajowej homologacji typu pojazdów produkowanych w małych seriach organom udzielającym homologacji innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

Art. 26 Procedura uznania świadectwa homologacji typu pojazdu wydanego przez organ udzielający homologacji innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

Art. 27 Procedura uznania świadectwa krajowej homologacji typu pojazdów produkowanych w małych seriach wydanego przez organ udzielający homologacji innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

Art. 28 Obowiązek producenta do wydawania stosownych dokumentów oraz znakowania pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części.

Art. 29 Obowiązek producenta do powiadamiania Dyrektora TDT o wszelkich zmianach stanu faktycznego związanych z wydanym świadectwem homologacji.

Art. 30 Procedura cofnięcia świadectwa homologacji typu.

Art. 31 Wniosek o wydanie, zmianę lub cofnięcie świadectwa homologacji sposobu montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu.

Art. 32 Wniosek o wydanie, zmianę lub cofnięcie świadectwa homologacji montażu instalacji R115.

Art. 33 Odpowiedzialność podmiotów dokonujących montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu.

Art. 34 Warunki uzyskania świadectwa homologacji montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu.

Art. 35 Procedura odmowy wydania świadectwa homologacji montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu.

Art. 36 Obowiązki podmiotów dokonujących montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu.

Art. 37 Procedura cofnięcia świadectwa homologacji montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu.

Art. 38 Obowiązek wydania wyciągu ze świadectwa homologacji montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu oraz instrukcji montażu dla każdego pojazdu, w którym dokonano montażu takiej instalacji.

Art. 39 Obowiązek wydania dokumentu potwierdzającego zgodność z warunkami udzielenia homologacji i pisemnego powiadomieniu Dyrektora TDT o dokonaniu zmian w znajdującej się w pojeździe instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem.

Art. 40 Obowiązek podmiotu dokonującego montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu do znakowania instalacji.

Art. 41 Przeprowadzanie kontroli zgodności produkcji pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części.

Art. 42 Procedura wydania decyzji w sprawie dopuszczenia pojazdu z końcowej partii produkcji.

Art. 43 Procedura wydania zezwolenia na wprowadzenie do obrotu przedmiotu wyposażenia lub części, nieobjętego procedurą homologacji, mogącego stwarzać poważne zagrożenie dla właściwego funkcjonowania istotnych układów.

Art. 44 Obowiązki producenta przedmiotu wyposażenia lub części, nieobjętego procedurą homologacji, mogącego stwarzać poważne zagrożenie dla właściwego funkcjonowania istotnych układów.

Art. 45 Przeprowadzanie kontroli zgodności produkcji przedmiotu wyposażenia lub części, nieobjętego procedurą homologacji, mogącego stwarzać poważne zagrożenie dla właściwego funkcjonowania istotnych układów.

Art. 46 Obowiązek producenta przedmiotu wyposażenia lub części, nieobjętego procedurą homologacji, mogącego stwarzać poważne zagrożenie dla właściwego funkcjonowania istotnych układów do powiadamiania Dyrektora TDT o wszelkich zmianach stanu faktycznego związanych z wydanym zezwoleniem.

Art. 47 Obowiązek producenta dotyczący informowania Dyrektora TDT o poważnych zagrożeniach dla bezpieczeństwa w ruchu drogowym lub środowiska albo braku zgodności z homologowanym typem UE pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części, w pojeździe wprowadzonym do obrotu.

Art. 48 Obowiązek producenta dotyczący informowania Dyrektora TDT o poważnych zagrożeniach dla bezpieczeństwa w ruchu drogowym lub środowiska albo braku zgodności z

homologowanym typem pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części, w pojeździe wprowadzonym do obrotu.

Art. 49 Pokrycie kosztów badań homologacyjnych i kontroli zgodności.

Art. 50 Delegacja dla ministra właściwego do spraw transportu do określenia w drodze rozporządzenia wymagań stosowanych w procedurze homologacji typu pojazdu lub homologacji typu pojazdów produkowanych w małych seriach.

Art. 51 Delegacja dla ministra właściwego do spraw transportu do określenia w drodze rozporządzenia wymagań stosowanych w procedurze homologacji typu tramwaju lub trolejbusu.

Art. 52 Delegacja dla ministra właściwego do spraw transportu do określenia w drodze rozporządzenia sposobu ustalenia liczby pojazdów zaliczanych do końcowej partii produkcji.

Art. 53 Delegacja fakultatywna dla ministra właściwego do spraw transportu do określenia w drodze rozporządzenia warunków wydawania zezwolenia na dopuszczenie do obrotu przedmiotu wyposażenia lub części, nieobjętego procedurą homologacji, mogącego stwarzać poważne zagrożenie dla właściwego funkcjonowania istotnych układów.

Art. 54 Delegacja dla ministra właściwego do spraw transportu do określenia w drodze rozporządzenia zakresu wymagań technicznych stosowanych w procedurze homologacji sposobu montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem, szczegółowe czynności organów w procedurze homologacji sposobu montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem a także zakres i sposób przeprowadzania badań homologacyjnych oraz kontroli zgodności montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem.

Art. 55 Warunki uzyskania świadectwa unijnego indywidualnego dopuszczenia pojazdu.

Art. 56 Wniosek o wydanie świadectwa unijnego indywidualnego dopuszczenia pojazdu.

Art. 57 Badanie potwierdzające spełnienie odpowiednich warunków lub wymagań technicznych w celu uzyskania świadectwa unijnego indywidualnego dopuszczenia pojazdu.

Art. 58 procedura odmowy wydania świadectwa unijnego indywidualnego dopuszczenia pojazdu.

Art. 59 Warunki uzyskania świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu.

Art. 60 Wniosek o wydanie świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu.

Art. 61 Procedura uznania świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu wydanego przez organ udzielający homologacji innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

Art. 62 Badanie potwierdzające spełnienie odpowiednich warunków lub wymagań technicznych w celu uzyskania świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu.

Art. 63 Procedura odmowy wydania świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu.

Art. 64 Delegacja dla ministra właściwego do spraw transportu do określenia w drodze rozporządzenia wzorów dokumentów, zakresu warunków, wymagań technicznych lub wymagań alternatywnych obowiązujących w procedurze krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu, zakresu i sposób przeprowadzania badań potwierdzających spełnienie odpowiednich warunków lub wymagań technicznych w celu krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu.

Art. 65 Wydawanie duplikatów dokumentów.

Art. 66 Opłaty tytułem wydania dokumentów homologacyjnych.

Art. 67 Zmiany w przepisach ustawy 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym.

Art. 68 Zmiany w przepisach ustawy 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym.

Art. 69 Zmiany w przepisach ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym.

Art. 70 Zmiany w przepisach ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej.

Art. 71 Stosowanie przepisów dotychczasowych do postępowań wszczętych w niezakończonych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy.

Art. 72 Ważność uprawnień do wykonywania badań homologacyjnych.

Art. 73 Ważność dokumentów homologacyjnych wydanych przed dniem wejścia w życie ustawy.

Art. 74 Ważność decyzji o profesjonalnej rejestracji pojazdów wydanych przed dniem wejścia w życie ustawy.

Art. 75 Termin wejścia w życie ustawy – 1 stycznia 2022 r., z wyjątkiem art. 3, w którym wskazano Dyrektora TDT jako organ udzielający homologacji oraz organ nadzoru rynku, który wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

W efekcie przejścia obowiązków polskiej władzy homologacyjnej przez Dyrektora TDT, z dniem 1 stycznia 2014 r. i podjęciem działań zmierzających do określenia sposobu wykonywania czynności przez podmioty działające na rynku doposażania pojazdów należących do kategorii M i N w dodatkowe instalacje zasilania gazowego, pojawiła się konkluzja wskazująca na konieczność wprowadzenia modyfikacji obowiązującego porządku prawnego, które pozwolą na faktyczne egzekwowanie wymagań określonych w przepisach prawa, a tym samym zapewnią wystarczające bezpieczeństwo i ochronę środowiska, a także pozwolą na kompleksowe spełnianie wymagań administracyjnych w podmiotowym zakresie. W związku z obserwacjami funkcjonowania rynku montażu instalacji gazowych w pojazdach zostały określone obszary wymagające:

- a) aktualizacji istniejących zapisów prawnych,
- b) uzupełnienia płaszczyzn istotnych dla rynku instalacji gazowych,
- c) konieczności dostosowania regulacji prawnych do rozwiniętego i ciągle rozwijającego się rynku zasilania gazowego pojazdów,
- d) dostosowania do obecnie prowadzonej polityki energetycznej wpisującej się w dziedzinę transportu szczególnie kołowego, a co za tym idzie w rynek paliw.

Z powyższych względów, działania zmierzające do uporządkowania zasad stosowanych w tym obszarze, powinny być obecnie uznane jako pilne z uwagi na konieczność utrzymania bezpieczeństwa, poprawy wymagań środowiskowych oraz zagrożeń dla pragmatyki formalno-administracyjnej w tym obszarze.

W związku z powyższym, założenia do przedstawionych propozycji są optymalnie dostosowane do zarówno do aktualnych potrzeb instalatorów, potrzeb środowiskowych możliwych do uzyskania w wyniku właściwego stosowania istniejących i proponowanych zapisów oraz elastycznego wprowadzenia nowej formy uprawnienia, które nie będzie w sposób istotny dyskryminowało i ograniczało żadnej z zainteresowanych grup. Ponadto, zagwarantowanie możliwości wyegzekwowania zapisów prawnych i ich transparentność w odniesieniu do dotychczasowych nawyków środowiska, mogą pozytywnie wpłynąć na wizerunek tej części gospodarki w planach rozwoju transportu w Polsce.

3. Charakterystyka i ocena przewidywanych, związanych z wejściem w życie aktu skutków prawnych, w tym w szczególności dotyczących ograniczenia uznaniowości i uproszczenia stosowanych procedur.

Wejście w życie:

- a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 167/2013 z dnia 5 lutego 2013 r. w sprawie homologacji i nadzoru rynku pojazdów rolniczych i leśnych,
- b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 168/2013 z dnia 15 stycznia 2013 r. w sprawie homologacji i nadzoru rynku pojazdów dwu- lub trzykołowych oraz czterokołowców,
- c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/858 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie homologacji i nadzoru rynku pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, komponentów i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów,

zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 715/2007 i (WE) nr 595/2009 oraz uchylającego dyrektywę 2007/46/WE,

d) Rewizji 3 Porozumienia dotyczącego przyjęcia zharmonizowanych regulaminów technicznych Organizacji Narodów Zjednoczonych dla pojazdów kołowych, wyposażenia i części, które mogą być montowane lub wykorzystywane w tych pojazdach, oraz warunków wzajemnego uznawania homologacji udzielonych na podstawie tych regulaminów Organizacji Narodów Zjednoczonych, umożliwi jednolite stosowanie tych przepisów we wszystkich państwach członkowskich UE jak również w krajach będących sygnatariuszami Porozumienia z 1958 r.

Projektowane przepisy przewidują utworzenie 6 aktów wykonawczych, które obejmą kwestie:

1. wymagań stosowanych w procedurze homologacji typu pojazdu lub homologacji typu pojazdów produkowanych w małych seriach,
2. wymagań stosowanych w procedurze homologacji typu tramwaju lub trolejbusu,
3. sposobu ustalenia liczby pojazdów zaliczanych do końcowej partii produkcji,
4. warunków wydawania zezwolenia na dopuszczenie do obrotu przedmiotu wyposażenia lub części, nieobjętego procedurą homologacji, mogącego stwarzać poważne zagrożenie dla właściwego funkcjonowania istotnych układów,
5. zakresu wymagań technicznych stosowanych w procedurze homologacji sposobu montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem, szczegółowe czynności organów w procedurze homologacji sposobu montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem a także zakres i sposób przeprowadzania badań homologacyjnych oraz kontroli zgodności montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem,
6. w sprawie wzorów dokumentów, zakresu warunków, wymagań technicznych lub wymagań alternatywnych obowiązujących w procedurze krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu, zakresu i sposób przeprowadzania badań potwierdzających spełnienie odpowiednich warunków lub wymagań technicznych w celu krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu.

Termin wejścia w życie ustawy – 1 stycznia 2022 r., z wyjątkiem art. 3, w którym wskazano Dyrektora TDT jako organ udzielający homologacji oraz organ nadzoru rynku, który wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

W myśl przepisów § 27 ust. 4 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) projekt ustawy nie podlega przedstawieniu właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projektowana ustawa nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz.U. z 2017 r. poz. 248) projekt został udostępniony na stronach urzędowego informatora teleinformatycznego – Biuletyn Informacji Publicznej.

Stosownie do postanowień § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów projekt ustawy, z chwilą skierowania do uzgodnień, konsultacji publicznych, został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt wpływa na działalność mikro-, małych i średnich przedsiębiorców. Szczegółowe informacje w tym zakresie zostały zawarte w pkt 7 OSR.

Potwierdzam zgodność kopii z dokumentem elektronicznym:

Identyfikator dokumentu	552930.2373839.1807542
Nazwa dokumentu	Uzasadnienie 03.08.2021.pdf
Skrót dokumentu	A9893A95797407D3512068E336B4E71847919 530
Wersja dokumentu	1.0
Data podpisu	2021-08-04
Podpisane przez	GRZEGORZ MAREK KUZKA
Rodzaj certyfikatu	Certyfikat kwalifikowany podpisu elektronicznego
	EZD 3.104.37.37.16643
Data wydruku:	2021-08-13 08:38:11
Autor wydruku:	Lewandowska Tina